

Prezidentas Dyteris F. Uchtdorfas
Antrasis patarėjas Pirmojoje Prezidentūroje

Tobula meilė išveja baimę

Verčiau atidėkime į šalį savo baimes ir gyvenkime su džiaugsmu, nuolankumu, viltimi, drąsiai pasitikėdami, kad Viešpats yra su mumis.

Mano mylimi broliai ir seserys, brangūs draugai, kokia privilegija ir džiaugsmas susirinkti kaip pasaulinei Bažnyčiai, suvienyti tikėjimo ir meilės Dievui ir Jo vaikams.

Esu ypač dėkingas, kad su mumis yra mūsų mylimas pranašas Tomas S. Monsonas. Prezidente, mes visada į širdis priimsime jūsų nurodymo, patarimo ir išminties žodžius. Mes mylime jus, Prezidente Monsonai, ir nuolat meldžiamės dėl jūsų.

Prieš daug metų, kai tarnavau kuolo prezidentu Frankfurte, Vokietijoje, pasibaigus vienam mūsų kuolo konferencijos susirinkimui, prie manęs priėjo miela, bet susirūpinusi sesuo.

Ji pasakė: „Argi ne siaubinga? Jums kalbant keturi ar penki žmonės kietai miegojo!“

Truputį pamąstęs atsakiau: „Esu įsitikinęs, kad miegas bažnyčioje yra viena sveikiausių miego rūšių.“

Mano nuostabi žmona Harietė nugirdo šį neoficialų pokalbį ir vėliau paminėjo, kad tai buvo vienas maloniausių kada nors mano duotų atsakymų.

Didysis nubudimas

Prieš kelis šimtus metų Šiaurės Amerikoje išplito judėjimas, pavadinamas „Didžiuoju nubudimu“. Vienas jo pagrindinių uždavinių buvo pažadinti žmones, kurie atrodė miegą dvasinių reikalų atžvilgiu.

Jaunąjį Džozefą Smitą paveikė tai, ką jis išgirdo iš pamokslininkų, kurie dalyvavo to meto religiniame nubudime. Tai buvo viena iš priežasčių, kodėl jis nusprendė nuoširdžiai per asmeninę maldą siekti sužinoti Viešpaties valią.

Tie pamokslininkai dramatiškai ir emociškai sakydavo pamokslus, kuriems buvo būdingas ryškus nusidėjėlių laukiančių pragaro kančių pabrėžimas.¹ Jų kalbos nemigdė žmonių, nors galbūt tapo ne vieno košmaro priežastimi. Jų tikslas ir būdas, rodos, buvo išgąsdinti žmones, kad ateitų į bažnyčią.

Baimė kaip manipuliavimas

Istorijoje siekiant paskatinti žmones veikti dažnai buvo griebiamasi baimės. Gimdytojai taikė ją savo vaikams, darbdaviai – darbuotojams, o politikai – balsuotojams.

Marketingo specialistai supranta baimės galią ir dažnai ja remiasi. Veikiausiai dėl to kai kurios reklamos perteikia žinią, kad jeigu mes nesusksbime nusipirkti jų sausų pusryčių arba praleisime progą įsigyti naujausią kompiuterinį žaidimą arba mobilųjį telefoną, rizikuosime nugyventi apgailėtiną gyvenimą ir mirsime vieniši bei nelaimingi.

Mes nusijuokiamo iš to ir manome, kad niekada nepasiduosime tokiai manipuliacijai, tačiau kartais pasiduodame. Dar blogiau, mes kartais taikome panašius metodus siekdami, kad kiti darytų tai, ko norime mes.

Savo žinia šiandien noriu pasiekti du tikslus. Pirmas – paskatinti susimąstyti ir apmąstyti, koku mastu *mes* taikome baimę skatindami kitus – ir save pačius. Antras – pasiūlyti geresnį būdą.

Baimės problema

Pirma, paanalizuokime baimės problemą. Galiausiai, kuris iš mūsų nebuvo baime verčiamas geriau valgyti, užsisėgti saugos diržą, daugiau mankštintis, taupyti pinigus arba net atgailauti dėl nuodėmės?

Tiesa, baimė gali galingai paveikti mūsų veiksmus ir elgesį. Tačiau ta įtaka paprastai yra laikina ir paviršutiniška. Baimė retai turi galią pakeisti mūsų širdis ir ji niekada nepavers mūsų tokiais žmonėmis, kurie mylės tai, kas teisu, ir norės paklusti Dangiškajam Tėvui.

Išsigandę žmonės gali *kalbėti* ir elgtis teisingai, bet jie *nejaučia* to, kas teisinga. Jie dažnai jaučiasi bejėgiai ir įsižeidę, netgi pikti. Ilgainiui tie jausmai veda prie nepasitikėjimo, niekinimo, net maišto.

Nelaimei, toks netinkamas požiūris į gyvenimą ir vadovavimą

neapsiriboja pasaulietiniu gyvenimu. Mane liūdina, kai išgirstu apie Bažnyčios narius, kurie taiko neteisų viešpatavimą – namuose, atlikdami Bažnyčios pašaukimus, darbe arba kasdien bendraudami su kitais.

Dažnai žmonės gali pasmerkti kitų priekabiavimą, tačiau negali jo išvelgti savo elgesyje. Jie reikalauja paklusti jų pačių nustatytoms taisyklėms, tačiau jei kiti nesilaiko tų išgalvotų taisyklių, jie drausmina juos žodžiais, emociškai, o kartais net fiziškai.

Viešpats yra pasakęs, kad „kai imame [...] taikyti kontrolę ar valdžią, ar prievartą žmonių vaikų sieloms bent kiek neteisiai, [...] dangūs atsitraukia [ir] Viešpaties Dvasia nuliūdinta“².

Gali būti akimirku, kada esame gundomi pateisinti savo veiksmus manydami, kad tikslas pateisina priemonės. Galbūt netgi galime manyti, kad mūsų kontrolė, manipuliavimas ir šurkštumas išeis kitiems į gera. Taip nebus, nes Viešpats yra aiškiai pasakęs, kad „Dvasios vaisiai yra meilė, džiaugsmas, ramybė, kantrybė, malonumas, gerumas, ištikimybė, romumas [ir] susivaldymas“³.

Geresnis kelias

Kuo geriau pažįstu savo Dangiškaįjį Tėvą, tuo geriau matau, kaip Jis įkvepia ir veda Savo vaikus. Jis nėra piktas, kerštingas ar atsakantis tuo pačiu.⁴ Jo tikslas – Jo darbas ir Jo šlovė – mus mokyti, išaukštinti ir vesti į Jo pilnatvę.⁵

Dievas Mozei save apibūdino kaip „gailesting[ą] ir maloning[ą], kantr[ų] ir kupin[ą] gerumo bei tiesos“⁶.

Mūsų Tėvo danguje meilė mums, Jo vaikams, pranoksta mūsų gebėjimą suvokti.⁷

Ar tai reiškia, kad Dievas toleruoja arba nekreipia dėmesio į elgesį, kuris prieštarauja Jo įsakymams? Ne, tikrai ne!

Tačiau Jis nori pakeisti daugiau nei vien mūsų elgesį. Jis nori pakeisti pačią mūsų prigimtį. Jis nori pakeisti mūsų širdis.

Jis nori, kad ištiestume ranką ir nusitvertume geležies lazdos, nugalėtume savo baimes ir drąsiai eitume pirmyn ir aukštyn ankštu ir siauru keliu.

Jis to nori mums todėl, kad mus myli, ir todėl, kad toks yra kelias į laimę.

Tad kaip Dievas skatina Savo vaikus sekti Juo mūsų laikais?

Jis siuntė savo Sūnų!

Dievas siuntė Savo Viengimį Sūnų Jėzų Kristų, kad parodytų mums teisingą kelią.

Dievas skatina įtikinimu, didžiu kantrumu, gerumu, romumu ir neveidmainiška meile.⁸ Dievas yra mūsų pusėje. Jis myli mus ir, kai suklumpame, nori, kad keltumės, vėl mėgintume ir taptume stipresni.

Jis yra mūsų auklėtojas.

Jis yra mūsų didžiausia ir brangiausia viltis.

Jis trokšta skatinti mus tikėjimu.

Jis tikisi, kad mokysimės iš savo klaidų ir rinksimės teisingai.

Tai geresnis kelias!⁹

O kaip dėl pasaulio blogybių?

Šėtonas nori, kad mes manipuliuotume kitais pabrėždami pasaulio blogi ir net jį išpūsdami.

Tikrai mūsų pasaulis visada buvo ir toliau lieka netobulas. Per daug nekaltų žmonių kenčia dėl gamtos sukeltų aplinkybių, o taip pat ir nuo žmogaus nežmoniškumo. Mūsų dienų sugedimas ir nelabumas yra unikalūs ir kelia nerimą.

Tačiau nepaisant viso to, gyvenimo šiais laikais nemainyčiau į jokią kitą pasaulio istorijos laikotarpį. Esame neišmatuojamai palaiminti, kad gyvename neprilygstamo klestėjimo, nušvitimo ir pažangos dienomis. Labiausiai esame palaiminti, kad turime Jėzaus Kristaus Evangelijos pilnatvę, kuri suteikia unikalią perspektyvą žvelgti į pasaulio pavojus ir parodo mums, kaip tų pavojų išvengti arba su jais kovoti.

Kai mąstau apie tas palaimas, noriu pulti ant kelių ir pagarbinti mūsų Dangiškaįjį Tėvą už Jo niekada nesibaigiančią meilę visiems Jo vaikams.

Nemanau, kad Dievas nori, jog Jo vaikai bijotų pasaulio blogybių arba į jas sutelktų dėmesį. „Nes Dievas davė mums ne baimės dvasią, bet jėgos, meilės ir savitvardos dvasią.“¹⁰

Jis suteikė mums gausybę priežasčių džiūgauti. Mums tereikia jų ieškoti ir jas atpažinti. Viešpats dažnai primena mums „nenusigąsk“, „nebijok“¹¹, „nebijok, mažoji kaimene“¹².

Viešpats kovos mūsų kovas

Broliai ir seserys, esame Viešpaties „mažoji kaimenė“. Esame pastarųjų dienų šventieji. Mūsų pavadinime glūdi pasišventimas laukti Gelbėtojo sugrįžimo ir pasiruošti patiems bei ruošti pasaulį Jį priimti. Todėl tarnaukime Dievui ir mylėkime savo artimą. Darykime tai neapsimetinėdami, nuolankiai, niekada nežiūrėdami iš aukšto į kitus tikėjimus ar žmonių grupes. Broliai ir seserys, esame įpareigoti studijuoti Dievo žodžius ir paklusti Dvasios balsui, kad „pažint[ume] laikų ženklus bei Žmogaus Sūnaus atėjimo ženklus“¹³.

Todėl neignoruoju nei pasaulio iššūkių, nei mūsų laikų sunkumų. Tačiau tai nereiškia, kad turime varginti save ar kitus nuolatine baime. Ar nebūtų geriau, jei užuot sutelkę dėmesį į iššūkius, susitelktume į Dievo beribį didingumą, gerumą ir visišką galią, pasitikėtume Juo ir džiugia širdimi ruoštumės Jėzaus Kristaus sugrįžimui?

Kaip Jo sandoros žmonės, mes neturime būti kaustomi baimės dėl galinčių įvykti blogybių. Susidūrę su mūsų laukiančiais iššūkiais ir galimybėmis, galime eiti pirmyn su tikėjimu, drąsa, apsisprendimu ir pasitikėjimu Dievu.¹⁴

Mes neiname mokinytės keliu vieni. „Viešpats, tavo Dievas, yra su tavimi; Jis nepasitrauks ir nepaliks tavęs.“¹⁵

„Viešpats kariaus už jus, o jūs būkite ramūs!“¹⁶

Susidūrę su baime, raskime drąsos, sukaupkime tikėjimą ir pasitikėkime pažadu, kad „joks prieš tave nukaltas ginklas neturės galios“¹⁷.

Ar gyvename pavojingais ir neramiais laikais? Žinoma, taip.

Pats Dievas yra pasakęs: „Pasaulyje jūs turėsite priespaudą, bet būkite drąsūs: Aš nugalėjau pasaulį!“¹⁸

Ar galime panaudoti tikėjimą, kad tikėtume ir atitinkamai veiktume? Ar galime laikytis savo įsipareigojimų ir šventų sandorų? Ar galime laikytis

Dievo įsakymų net sunkiomis aplinkybėmis? Žinoma, galime!

Galime, nes Dievas pažadėjo, kad „viskas išeis jums į gera, jei vaikščiosite teisiai“¹⁹. Todėl verčiau atidėkime į šalį savo baimes ir gyvenkime su džiaugsmu, nuolankumu, viltimi, drąsiai pasitikėdami, kad Viešpats yra su mumis.

Tobula meilė išveja baimę

Mano mylimi draugai, mano brangūs broliai ir seserys Kristuje, jeigu kada pastebėsime, jog gyvename baimėje arba nerimaudami, arba jei matysime, kad mūsų žodžiai, požiūris arba veiksmai sukelia baimę kitiems, iš visų savo sielos jėgų meldžiuiosi, kad būtume išvaduoti iš tos baimės šiuo dieviškai paskirtu baimės priešnuodžiu – tyra Kristaus meile, nes „tobula meilė išveja baimę“²⁰.

Tobula Kristaus meilė suardo pagundas kenkti, bauginti, priekiauti arba engti.

Tobula Kristaus meilė leidžia mums vaikščioti kaip mūsų mylimo Gelbėtojo pasekėjams – nuolankiai, oriai ir drąsiai su pasitikėjimu. Tobula Kristaus meilė suteikia mums drąsų pasitikėjimą brautis pro savo baimes ir visiškai pasitikėti mūsų Dangiškojo Tėvo ir Jo Sūnaus Jėzaus Kristaus galia ir gerumu.

Savo namuose, darbovietėse, atlikdami Bažnyčios pašaukimus, savo širdyse pakeiskime baimę tobula Kristaus meile. Kristaus meilė pakeis baimę tikėjimu!

Ši meilė leis mums atpažinti mūsų Dangiškojo Tėvo gerumą, Jo dievišką

planą, Jo Evangeliją ir Jo įsakymus, pasitikėti ir tikėti jais.²¹ Meilė Dievui ir artimui mūsų paklusnumą Dievo įsakymams pavers palaima, o ne našta. Kristaus meilė padės mums tapti truputį geresniems, atlaidesniems, rūpestingesniems ir labiau atsidavusiems Jo darbui.

Kai pripildysime savo širdis Kristaus meilės, nubusime su atnaujintu dvasiniu šviežumu ir džiugiai, su pasitikėjimu, budrūs ir energingi vaikščiosime mūsų mylimo Gelbėtojo Jėzaus Kristaus šviesoje ir šlovėje.

Kartu su apaštalų Jonu aš liudiju: „[Kristaus] meilėje nėra baimės.“²² Broliai ir seserys, brangūs draugai, Dievas tobulai pažįsta jus. Jis tobulai myli jus. Jis žino, kas jūsų laukia ateityje. Jis nori, kad jūs nebijotumėte, vien tik tikėtumėte²³ ir pasiliktumėte tobuloje Jo meilėje.²⁴ Tokia yra mano malda ir palaiminimas Jėzaus Kristaus vardu, amen.

IŠNAŠOS

1. Du garsūs tokio pamokslavimo pavyzdžiai yra Džordžas Vaitfyldas ir Džonatanas Edvardsas.
2. Doktrinos ir Sandorų 121:37.
3. Galatams 5:22–23.
4. Kartą Gelbėtojas norėjo nueiti į vieną samariečių kaimą, tačiau žmonės atmetė Jėzų ir nenorėjo Jo įsileisti į savo kaimą. Dėl to du Jo mokiniai labai įsižeidė ir paklausė: „Viešpatie, ar nori, mes liepsime ugniai kristi iš dangaus ir juos sunaikinti?“ Jėzus atsakė perspėdamas: „Nežinote, kokios dvasios esate. Juk Žmogaus Sūnus atėjo ne pražudyti žmonių gyvybių, bet išgelbėti“ (žr. Luko 9:51–56).
5. Žr. Mozės 1:39; taip pat žr. Efeziečiams 3:19.
6. Išėjimo 34:6.
7. Žr. Efeziečiams 3:19.
8. Žr. Doktrinos ir Sandorų 121:41. Tikrai, jei Dievas tikisi, kad mes, Jo mirtingieji vaikai, elgsimės taip vieni su kitais, Jis – tobulas

asmuo, turintis visas dorybes, – yra tokio elgesio pavyzdys.

9. Ikimirtingojo gyvenimo taryba danguje yra nuostabus nagrinėtinas pavyzdys, parodantis Dievo charakterį. Tenai mūsų Dangiškasis Tėvas pateikė mūsų amžinam tobulėjimui skirtą Savo planą. Svarbiausios to plano dalys buvo valios laisvė ir išgelbėjimas per Kristaus Apmokėjimą. Tačiau Liuciferis pasiūlė kitokį variantą. Jis garantavo, kad visi paklus – nė vienas nebus prarastas. Vienintelis būdas tai pasiekti – per tironiją ir jėgą. Tačiau mūsų mylintis Dangiškasis Tėvas tokio plano neleido. Jis vertino Savo vaikų valios laisvę. Jis žinojo, kad tam, jog tikrai išmoktume, turėsime klysti. Būtent todėl Jis parūpino Gelbėtoją, kurio amžina auka galėjo išvalyti mus nuo nuodėmės ir leisti mums grįžti atgal į Dievo karalystę.

Ar mūsų Dangiškasis Tėvas, pamatęs, kad daugybę Jo vaikų sugundė Liuciferis, privertė juos sekti Jo planu? Ar jis grasino tiems, kurie padarė siaubingai klaidingą pasirinkimą? Ne. Mūsų visagalis Dievas tikrai galėjo sustabdyti tą maištą. Jis būtų galėjęs primesti Savo valią atsimeteliams ir priversti juos paklusti. Tačiau Jis leido Savo vaikams patiems rinktis.

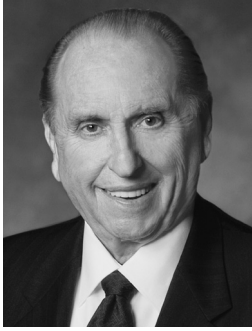
10. 2 Timotiejui 1:7.
11. Žr., pvz., Jozuės 1:9; Izaijo 41:13; Luko 12:32; Jono 16:33; 1 Petro 3:14; Doktrinos ir Sandorų 6:36; 50:41; 61:36; 78:18.
12. Luko 12:32.
13. Doktrinos ir Sandorų 68:11.
14. Vis dar galioja Mozės patarimas jo laikų žmonėms: „Nebijokite, [...] stebėkite Viešpaties išgelbėjimą, kurį Jis šiandien įvykdys“ (Išėjimo 14:13).
15. Pakartoto Įstatymo 31:6.
16. Išėjimo 14:14.
17. Izaijo 54:17.
18. Jono 16:33.
19. Doktrinos ir Sandorų 90:24; taip pat žr. 2 Korintiečiams 2:14; Doktrinos ir Sandorų 105:14.
20. 1 Jono 4:18.
21. Atminkime, kad Gelbėtojas atėjo ne tam, „kad Jis pasaulį pasmerktų, bet kad pasaulis per Jį būtų išgelbėtas“ (Jono 3:17). Iš tikrųjų „Jis nedarė nieko, kas nebūtų naudinga pasauliui; nes jis myli pasaulį, netgi tiek, kad guldo savo paties gyvybę, kad galėtų traukti visus žmones pas save“ (2 Nefio 26:24).
22. 1 Jono 4:18; taip pat žr. 1 Jono 4:16.
23. Morkaus 5:36.
24. Žr. Jono 15:10.

Mūsų laikų mokymai

Nuo 2017 m. gegužės iki 2017 m. spalio mėn. ketvirtų sekmadienių Melchizedeko kunigystės ir Paramos bendrijos pamokoms reikia ruošti pagal 2017 m. balandžio mėn. visuotinės konferencijos kalbas. 2017 m. spalio mėnesį galima ruošti pagal balandžio arba spalio visuotinių konferencijų kalbas. Kalbas turi parinkti kuolo ar apygardos prezidentai arba šią atsakomybę jie gali pavesti vyskupams ar skyrių prezidentams.

Konferencijos kalbas (įvairiomis kalbomis) galite rasti internete adresu

conference.lds.org.

Prezidentas Tomas S. Monsonas

Mormono Knygos galia

Kiekvieną iš mūsų maldauju kasdien su malda studijuoti ir apmąstyti Mormono Knygą.

Mano brangūs broliai ir seserys, kuo šilčiausiai jus sveikinu mums vėl susitikus nuostabioje Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios visuotinėje konferencijoje. Prieš pradėdamas šiandien savo kalbą, norėčiau paskelbti apie penkias naujas šventyklas, kurios bus pastatytos tokiose vietose: Brazilijos mieste, Brazilijoje; Maniloje, Filipinuose; Nairobyje, Kenijoje; Pokatele, Aidahe, JAV, ir Saratoga Springse, Jutoje, JAV.

Šį rytą kalbėsiu apie Mormono Knygos galią ir apie tai, kaip gyvybiškai mums, šios Bažnyčios nariams, reikia studijuoti, apmąstyti ir taikyti

jos mokymus savo gyvenime. Neįmanoma perdėti kalbant apie tai, kaip svarbu turėti tvirtą ir patikimą liudijimą apie Mormono Knygą.

Gyvename didžio nerimo ir nelabumo laikais. Kas apsaugos mus nuo šiais laikais pasaulyje taip paplitusių nuodėmės ir blogio? Tvirtinu, kad stiprus liudijimas apie mūsų Gelbėtoją Jėzų Kristų ir Jo Evangeliją padės mums nusigauti į saugią vietą. Jei neskaitote Mormono Knygos kasdien, prašau pradėti tai daryti. Jei ją skaitysite su malda ir nuoširdžiu troškimu pažinti tiesą, Šventoji Dvasia apreikš jums, kad ši knyga teisinga. Jei ji teisinga, – o aš

iškilmingai liudiju, kad ji tokia yra, – tada Džozefas Smitas buvo pranašas, kuris matė Dievą Tėvą ir Jo Sūnų Jėzų Kristų.

Kadangi Mormono Knyga yra teisinga, Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčia yra Viešpaties Bažnyčia žemėje ir šventoji Dievo kunigystė yra sugrąžinta, kad palaimintų Jo vaikus ir būtų jų labai.

Jei neturite tvirto liudijimo apie tai, darykite viską, kas būtina, kad jį įgytumėte. Šiais sunkiais laikais jums gyvybiškai svarbu turėti asmeninį liudijimą, nes kitų liudijimai jūsų toli nenuves. Tačiau ir įgytą liudijimą turime palaikyti gyvybingą ir veiklą per nuolatinį paklusnumą Dievo įsakymams, kasdienę maldą bei Raštų studijavimą.

Mano brangūs bendradarbiai Viešpaties darbe, kiekvieną maldauju kasdien su malda studijuoti ir apmąstyti Mormono Knygą. Kai tai darysime, galėsime girdėti Dvasios balsą, atspirti pagundoms, nugalėti abejones ir baimes ir sulaukti dangaus pagalbos savo gyvenime. Visa širdimi tai liudiju Jėzaus Kristaus vardu, amen.